

[Miljøministeren]

DS Industries ApS fremstiller 75–85 pct. af det klor, der anvendes i Danmark, mens de resterende 15–25 pct. importeres. Den totale omsætning af klor og andre produkter, der fremstilles på kloralkalianlægget i dag, inklusive de produkter, der anvendes i virksomhedens egen produktion, er på 80–90 mio. kr. pr. år.

Ifølge virksomheden vil ca. 100 medarbejdere blive arbejdsløse ved lukning af kloralkalianlægget.

Allerede under behandlingen af folketingsbeslutningen oplyste regeringen, at man fandt, at lukning af kloralkalianlægget på DS Industries ApS ved en særlov formentlig måtte anses for et ekspropriativt indgreb i grundlovens forstand.

I konsekvens af denne vurdering foreslås det i lovforslaget, at der skal ydes fuld erstatning for de indgreb, som indeholdes i forslaget, og at erstatningen skal fastsættes af taksationsmyndighederne efter lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Virksomheden har oplyst, at man vil kræve erstatning af de totale tab, man får som følge af lovforslaget.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen allerede ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 48 udtrykte stærk betænkelighed ved forslaget om at lukke kloralkalianlægget på Islands Brygge ved en særlov.

Regeringen udtalte dengang, at man ikke fandt en lukning begrundet ud fra risikomæssige betragtninger. Regeringen lagde derved vægt på, at virksomhedens sikkerhedsmæssige forhold havde været behandlet af 3 miljøinstanser, sidst af Miljøankenævnet, som heller ikke havde fundet, at anlægget burde lukkes.

Regeringen er fortsat meget betænkelig ved, at man ved lov isoleret griber ind over for en enkelt virksomhed, og skal i den forbindelse også henvise til de omfattende konsekvenser, lukningen af kloralkalianlægget vil få for virksomheden og samfundet som helhed. En af konsekvenserne er, at Danmark vil blive afhængig af import af klor, medmindre der anlægges et kloralkalianlæg et andet sted i landet. Dette vil bl.a. betyde, at de store klorforbrugere her i landet sandsynligvis må oplagre klor på virksomhederne i større mængder, end det er tilfældet i dag, som følge af ændrede leveringsbetingelser og transportforhold. Derved vil risikoen på disse virksomheder blive forøget.

Af hensyn til virksomheden er det af den største betydning, at der snarest skabes klarhed over kloralkalianlæggets fremtid.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale hurtig behandling af forslaget i Folketinget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om begrænsning af udledningen af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker.

(Lovforslag nr. L 173).

(Lovforslag nr. L 173).

I Folketingets dagsorden nr. D 11, der blev vedtaget den 5. november 1987, blev regeringen bl.a. opfordret til at fremsætte lovforslag om en begrænsning af NO_x-udledningen fra kraftværker på mindst 50 pct. inden 2005 i forhold til 1980-niveaue.

Forslaget er endvidere et led i opfølgningen af forsøringsudvalgets anbefalinger og mine handlingsplaner af 13. maj 1985 og 30. oktober 1987 til begrænsning af NO_x-forureningen.

I forslaget er indarbejdet de allerede eksisterende regler for begrænsning af SO₂-forureningen fra kraftværker, som Folketinget vedtog den 23. maj 1984. SO₂-loven foreslås derfor ophævet.

I forbindelse med vedtagelsen af SO₂-loven tilkendegav jeg, at loven ville blive administreret således, at det samlede SO₂-udslip fra sektoren i 1995 skulle være nedbragt til 125.000 t pr. år.

Det foreliggende lovforslag skal sikre, at såvel denne målsætning som målsætningen om en NO_x-reduktion på mindst 50 pct. i 2005 kan opnås.

Ifølge lovforslaget skal miljøministeren efter forhandling med energiministeren og elforsyningsvirksomhederne hvert 4. år fastsætte en grænse for, hvor store mængder svovldioxid og kvælstofoxider elværkerne må udlede.

Fastsættelsen af denne grænse sker på baggrund af en redegørelse, som elforsyningsvirksomhederne hvert 4. år skal afgive.

Den maksimale mængde svovldioxid og kvælstofoxider, som kraftværkerne må udlede, fastsættes for en 4-årig periode. Samtidig fastsættes en foreløbig grænse for de efterfølgende 4 år. Hvert 4. år forlænges perioderne yderligere med 4 år. Lovforslaget åbner mulighed for at justere de allerede fastsatte grænser, såfremt de